

Sygnatura akt VI Ka 170/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **6 maja 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Dariusz Prażmowski.

Sędziowie SSO Kazimierz Cieślukowski (spr.)

SSR del. Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Natalia Skalik-Paś

przy udziale Krystyny Marchewki

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2014 r.

sprawy **skazanego P. U., syna A. i M.**

ur. (...) w T.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 13 grudnia 2013 r. sygnatura akt IX K 1084/13

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że łagodzi karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną w punkcie 1 do 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 170/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach z wniosku skazanego P. U. prowadził postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego, obejmującego kary orzeczone wobec tego skazanego prawomocnymi wyrokami. W wyroku łącznym z dnia 13 grudnia 2013 r. Sąd I instancji uznał, że zachodzą podstawy do orzeczenia wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności.

Połączył zatem kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 28 kwietnia 2011 r. sygn. II K 1033/10 (kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności),
2. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 11 maja 2011 r. sygn. III K 355/11 (kara 10 miesięcy pozbawienia wolności).

Łącząc te kary jednostkowe Sąd I instancji orzekł wobec skazanego karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat i 2 miesięcy.

Na poczet orzeczonej kary łącznej Sąd zaliczył skazanemu okresy w jakich odbywał kary orzeczone tymi wyrokami.

Sąd skazanego zwolnił z kosztów sądowych, którymi obciążył Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku Sądu Rejonowego apelację wniósł obrońca skazanego. Zarzucił rozstrzygnięciu błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść wyroku i rażącą niewspółmierność orzeczonej kary łącznej. Domagał się zmiany wyroku poprzez wymierzenie skazanemu łagodniejszej kary łącznej na zasadzie całkowitej absorpcji, ewentualnie uchylecia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Sąd I instancji objął swoimi rozważaniami wszystkie kary orzeczone wobec skazanego.

Prawidłowo stwierdził istnienie zbiegu przestępstw, co obligowało Sąd do orzeczenia kary łącznej. Okoliczności, że istnieje taki i tylko taki zbieg przestępstw, jaki ustalił Sąd I instancji nikt nie kwestionował.

Co się tyczy apelacji obrońcy skazanego, to należy stwierdzić, że zarzut błędu w ustaleniach faktycznych jest nieporozumieniem. Zdaniem apelującego o orzeczeniu kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji miałyby zdecydować związek podmiotowo- przedmiotowy i czasowy. Dopatruje się też ratio legis instytucji kary łącznej w tworzeniu korzystniejszej sytuacji prawnej dla skazanego i redukcji sumy kar, podyktowanej względami humanitarnymi.

To stanowisko apelującego nie jest trafne. Instytucja kary łącznej nie polega na tworzeniu korzystniejszej sytuacji dla skazanego. Jej celem jest umożliwienie sądowi orzeczenia kary uwzględniającej całokształt działalności przestępczej skazanego jaka miała miejsce przed pierwszym wyrokiem skazującym. Choć zwykle sytuacja skazanego po orzeczeniu kary łącznej staje się korzystniejsza, to należy pamiętać, że sąd dysponując informacjami o innych (niż rozpoznawane w jednej sprawie) przestępstwach takiego skazanego z pewnością będzie mniej skłonny do orzekania kary bardzo łagodnej. W pewnych wypadkach sytuacja skazanego może drastycznie się pogorszyć (w sytuacji gdy sąd orzeknie karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, łącząc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania).

Granice kary łącznej wyznacza art. 86 § 1 kk. To z mocy tego przepisu karę łączną orzeka się w przedziale między najsurowszą z kar podlegających łączeniu a suma tychże kar. Najniższa kara łączna będzie więc orzeczona na zasadzie absorpcji (pełnej) a najwyższa na zasadzie kumulacji. Oczywiście istnieje szerokie spektrum umożliwiający orzeczenie kary łącznej na zasadzie absorpcji częściowej (asperacji).

Rację ma obrońca skazanego pisząc o tym, że istotne znaczenie mają czynniki prewencyjne a także więź między przestępstwami, za które orzeczono kary podlegające łączeniu. Nie może tu chodzić oczywiście o więź podmiotową, ale o więź czasową i przedmiotową. W skrajnych wypadkach może zachodzić sytuacja, iż zaciera się indywidualny charakter poszczególnych przestępstw.

Przechodząc do konkretnych okoliczności, jakie miały miejsce w niniejszej sprawie, to należy stwierdzić, że między przestępstwami P. U., za które orzeczono kary podlegające łączeniu nie zachodziła istotna więź czasowa. Przestępstwa te dzieliło ponad pół roku. Więzi przedmiotowej nie sposób się dopatrzeć, skoro pierwsze z tych przestępstw to kradzież z włamaniem a drugie, to posiadanie narkotyków.

Tak więc twierdzenie obrońcy skazanego o istnieniu związków między tymi przestępstwami jest całkowicie niesłuszne.

Niemniej kontrola odwoławcza wyroku Sądu I instancji jest znacznie utrudniona. Pisze bowiem Sąd I instancji o tym, że suma kar jednostkowych to 3 lata i 4 miesiące pozbawienia wolności, choć w rzeczywistości ta suma to tylko 2 lata i 4 miesiące pozbawienia wolności. Nie jest oczywiste, czy Sąd I instancji rzeczywiście brał pod uwagę inne (niż rzeczywiste) granice kary łącznej, bowiem zdanie wcześniej wspomina o nieznacznym nasileniu zasady absorpcji. Ta sprzeczność zobligowała Sąd Okręgowy do rozważenia jaka kara łączna byłaby adekwatna do ujawnionych okoliczności a więc nieznacznej więzi czasowej między przestępstwami, praktycznie żadnej więzi przedmiotowej i względnie pozytywnej opinii penitencjarnej. Doszedł do przekonania, że najbardziej adekwatna będzie tu kara łączna z zastosowaniem zasady asperacji, zbliżona do połowy przedziału między minimum a maksimum. Dlatego orzekł karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 10 miesięcy. Nie widział Sąd Okręgowy natomiast żadnych podstaw do wysnucia pozytywnej prognozy kryminologicznej i nie zastosował wobec skazanego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary.